

егѡ всѧ сила ѹхъ (Псал. лв. ст. 5.). Тóа дѣхъ, дѣто дѣма оѹстъ єгѡ, дѣхъ святый є.

Ер. А що трéбе мнóгш да ѵспытѹваме Божествò то, и да го оѹтромаќаме, като є єднò?

С. Давид го оѹтромаќа, и ѥзъ ли да го не трбимъ: вијдъ разумъ на слобово то. Вије Іудеи те єдинослобају ѕожествò то нишета виосите въ негово то богоатство, и оѹмалакате го, дѣто є онò высочайшее. Јлини те светнимъ и бездѣшнимъ ѹдоломъ кланяющеса праватъ ги ббгове, и оѹмножакатъ ѕожествò то, и сопротивлявају ѿсѧ єдинъ дрѣгимъ подпаднаха въ прелестно то ѹдолослаженіе, и калатсе въ него. А ни Ѿристане те оѹтромаќају ѕожествò то праќиме го превысоко, и во много богоатство и сила го проповѣддаме: и єдина го Еѓга трбичнѹ ѿсповѣдају ѿржакъ, јфаргаме више то нишебожије, и нихното многобожије. Виђишъ ли проче разумъ а ѿристанскїй?

Ер. Добрѣ дѣмашъ, и за токà нѣмамъ ѿ да ти јвѣстимъ: обаче слѣшай що дѣма Ббгъ, дѣто є засвидѣтелствовано, защо то мъ є Ісрайлъ любезенъ. Сынъ моего (Ѣсиа л. ст. 6.). И после: ј єгипта возвахъ сына моего (Ѣсиа л. ст. 6.). И понеже го первородна сына именува Ббгъ, како вије заблаженни пазичници, кој то нѣмате законъ, вменавате, и имате самого того Ісрайлла като скверна, мѣрска, и нечииста, дѣто стѣ дѣлжни наипаче да го почитате, а не да го безчестите.

С. Токà и ни ѿ јричаме, защо то первородный сынъ више Ісрайлъ, и не є лажа, и защо то се призвахте ј єгипетъ въ Палестина, дѣто се осководихте ј робство: ѥзъ токà твѣрдш добрѹ знамъ: обаче подрытна помладай о сынъ постараго, и зема мъ первенство то, и благословеніе то, и побѣгна ј лицѣ то на законно то слаженіе оѹ дрѣга земља; въ богоугодната, дѣмамъ, и честна вѣра на єдинороднаго сына Божија (Ѣсиа л. ст. 6. до 7.).

Ер. Јаковъ подрытна Йсаа: защо земашъ ты чѣздо подрытиханѣ за сѣбеси?

С. Посла Ббгъ сына своеј єдинороднаго ј небо то прї вѣсъ, и не прїахте го, и остави вѣсъ като законопреступници и нечестивы, и дойде прї наисъ и понеже го ни ѿ прїахме, зема ј вѣсъ вијчко, и предаде го наимъ, а вѣсъ изгна, и разсѣла по вијчка вијенна, и очијдихтесе ј него.

Ер. А що зема ј наисъ, та го даде вѣмъ? дали вије станахте єкреє, а ни ѿ станахме пазичници?

С. Зема царство то, зема законъ а, пророцы тѣ, слаженіа та, жерты тѣ: зема вијша градъ, сватилице то, гора та Синайска, копината, и пробиши да речемъ, вијчко ѿ вијеше вѣмъ честно, зема го ј вѣсъ, и даде го наимъ ѿристијаномъ, а вѣсъ, като ѿ дѣма во второзаконије то: юкш разсѣю ѹхъ, и јстаклю ј человѣкъ память ѹхъ (Ѣсиа л. ст. 7. до 8.). Виђишъ ли какъ јстакли?